

De heilige Xenia met haar beide dienstmeisjes

24 januari

Zij heette eigenlijk Eusebia en was de enige dochter van een van de voornaamste senatoren van Rome. Toen haar ouders haar wilden uithuwelijken, vertrok zij heimelijk met twee van de dienstmeisjes die christen-waren, naar Alexandrië. Zij spraken met elkander af haar Xenia (vreemdelinge) te noemen om zo haar spoor uit te wissen. Vanuit de stad trokken zij verder naar het eiland Ko van Egypte. Daar vonden ze de monnik Paulos als geestelijke vader, die hen meenam naar het Andreas-klooster. Zij kocht grond en bouwde er een vrouwenklooster, toegewijd aan de heilige Stefanos. Toen vader Paulos gewijd was tot bisschop van Mylissa, wijdde hij op zijn beurt Xenia tot diakones. In grote nederigheid en met veel vuur leidde zij daar een engelachtig leven, terwijl zij zichzelf als de geringste der zusters beschouwde. Nooit had zij iemand iets over haar afkomst laten weten; pas na haar dood, in 470, kwam de waarheid over haar bewonderenswaardig leven aan het licht.

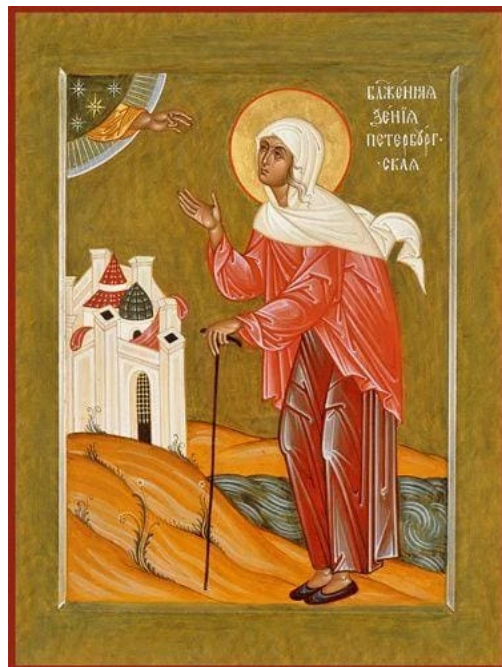
H. Xenia , de moniale

De heilige Xenia van St.-Petersburg

24 januari

Xenia was gehuwd met een briljante kolonel van het Russische leger, Andrei Theodorowitsj Petrov, en leidde met hem het op plezier gerichte mondaine leven van de aristocratie in Sint Petersburg. Haar leven veranderde eensklaps, toen zij op 26-jarige leeftijd plots haar man verloor en de vergankelijkheid van dit aardse leven ervoer. Zij schonk al haar bezittingen weg aan de armen en kleepte zich in het uniform van haar overleden man. Ze liet zich ook met zijn naam aanspreken: zij was immers ook haar leven bij zijn dood verloren. Toen zijn uniform door het harde leven op straat versleten raakte, bleef Xenia zich kleden in lompen van groene en rode kleuren. Blootsvoets zwierf zij door de straten van het armenkwartier, ook in de winter, en weigerde elk onderdak. Zij hielp waar ze kon en als ze van een voorbijganger een aalmoes ontving, haastte zij zich om deze met een arme te delen. Af en toe at ze, meestal 's avonds, bij een vroegere kennis en bracht de nacht door in een open veld buiten de stad, waar ze tot zonsopgang in gebed neerknielde. Opmerkelijke gelovigen kwamen langzamerhand tot het inzicht dat Xenia een waarachtige heilige was. Haar schijnbaar zinloos gebeuzel droeg vaak een profetische boodschap. Haar bezoek was voor menige winkel of koetsier een zegen en de zieke kinderen die zij omhelsde of kuste, kregen spoedig daarna weer hun gezondheid. Hierdoor veranderde het medelijden bij de inwoners van de stad in verering. Na 45 jaar onmenselijk zware arbeid ontsliep Xenia op 71-jarige leeftijd. Vanaf haar dood was haar graf en

bedevaartsoord en tot op de dag van vandaag gebeuren er genezingen, wonderen, voorspellingen en verschijningen. Boven haar graf werd een kerkje gebouwd, dat in 1988 geheel werd gerestaureerd. Op haar graf staat nog het oorspronkelijke inschrift te lezen: “In de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Hier rust het lichaam van de diensdame Gods Xenia Grigorievna, echtgenote van de keizerlijke koorzanger Kolonel Andrei Theodorowitsj Petrov. Zij werd weduwe op de leeftijd van 26 jaar, was een pelgrim gedurende 45 jaar en ze leefde in totaal 71 jaar. Zij stond bekend onder de naam ‘Andrei Theodorowitsj’. Laat ieder die mij gekend heeft, bidden voor mijn ziel, opdat uw eigen ziel moge worden gered. Amen.” Op deze dag van haar heiligverklaring (in 1988) wordt haar gedachtenis gevierd.

H. Xenia Sint Petersburg
(Orthodox Christian supply)